

[Taanquist]

ønsket, så det har vi opgivet igen. Den ægtefællepensionsordning, der nu ophører, har folk aldrig ønsket og aldrig accepteret. Man har i alt for høj grad følt, at alle ens indbetalinger gik tabt, hvis man døde, før man fyldte 67 år. Derfor er vi ganske godt tilfreds med de ændringer, der nu sker.

SF har stillet et ændringsforslag om, at også bistandsmodtagere skal have indbetalt ATP-bidrag. Vi har sympati for det, men vi har ikke fundet det muligt at finde en administrerbar løsning på det problem nu. Der er jo desværre også andre grupper, der aldrig optages som medlemmer af ATP, men det kan vi måske se på i fremtiden. Vi undlader i hvert fald at stemme til ændringsforslaget.

Det Radikale Venstres ændringsforslag om, at samlevende ikke skal have del i efterlevelsesydelsen, stemmer vi imod, fordi samliv uden ægteskab er blevet så almindeligt, at det ville være forkert i denne lov at skelne mellem ægtefæller og samlevende.

Arbejdsministerens forslag om at afkorte fristen for anmodning om udbetaling af efterlevelsesydelsen fra tre til to måneder stemmer vi imod. Der må gives en rimelig frist efter et dødsfald til, at den efterlevende kan reagere over for ATP.

Men bortset fra det stemmer vi for alle ændringsforslag fremsat af Socialdemokratiet og arbejdsministeren, og vi indstiller i øvrigt lovforslaget til vedtagelse ved tredje behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det er glædeligt, at forslaget om udbetaling af engangsbeløb fra ATP til efterlevende ægtefæller nu endelig er kommet så langt, at det ser ud til, at vi kan få forslaget vedtaget inden sommerferien. Vi har langt hen ad vejen været enige om hovedindholdet i forslaget, men har haft sværdslag om enkelte elementer.

Der er kun et enkelt af ændringsforslagene, som jeg vil give et par ord med på vejen, og det er Socialdemokratiets ændringsforslag nr. 2 om en ny § 2 a. Det drejer sig om bidrag under fravær.

Jeg mener fortsat, at hjemmelen til at afholde udgifter til ATP-bidrag bør lægges i de pågældende love, da der skal tages hensyn til og konstateres løsning på de særlige problemer, som bidragspligten, beregningen af bidrag m.v. medfører.

Jeg har forstået, at de partier, som står bag forslaget, er enige i, at en realisering af ordningen forudsætter ændringer i arbejdsløshedsforsikringsloven og dagpengeloven. Det vil være nødvendigt med grundige overvejelser om, hvordan en sådan ordning kan tilrettelægges, og ikke mindst hvordan den kan finansieres.

Eftersom der jo også er enighed om, at arbejdsmarkedets parter selv skal bære udgifterne ved ordningen, vil det sandsynligvis blive nødvendigt at indføre en ny form for arbejdsmarkedsbidrag. Regeringen vil naturligvis loyalt leve op til de beslutninger, som et flertal i denne sal vil tage, og et af de første initiativer vil formentlig være at drøfte sagen med arbejdsmarkedets parter.

På den baggrund har jeg fundet det mindre hensigtsmæssigt, at ydelsessiden, hvis man kan kalde det sådan, reguleres så detaljeret, som det er tilfældet i Socialdemokratiets ændringsforslag. Når vi får set på ydelse og bidrag under ét, kan det vise sig nødvendigt at justere de bestemmelser, som et flertal nu øjensynlig støtter. Jeg er derfor glad for, at det samme flertal i betænkningen har erklæret sig enig i denne mulighed.

Jeg har tidligere foreslået en ikrafttræden af dette punkt til den 1. april 1993, samtidig med de nye overenskomster, og jeg kan med glæde konstatere, at en opblødning i formuleringen af ikrafttrædelsesbestemmelsen giver mulighed for, at dette kan finde sted.

Helle Degn (S):

Som en del af dette forslag skal ligestillingen sikres i ATP's bestyrelse og repræsentantskab. Det er en opfølgning af lov nr. 427 af 13. juni 1990, som søger at fremme processen imod en mere ligelig repræsentation af kvinder og mænd, f.eks. i ATP's bestyrelse og repræsentantskab. Der kunne efter min opfattelse godt i dette forslag stilles strammere krav om den ligelige repræsentation, og man kunne godt have valgt en model, hvor ansvaret for ligestillingen blev placeret hos organisationerne, som skal indstille, men nu har man valgt en løsning, hvor det endelige ansvar påhviler den til enhver tid siddende arbejdsminister.

Jeg kunne godt tænke mig at stille arbejdsministeren det spørgsmål, på hvilken måde han agter at administrere den ordning; det vil-